

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De Ecclesia, Qvæ Est in Pvratorio

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XVI. Quot sint genera suffragiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53890](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53890)

SEXTO, Dei iustitia reddit mala pro malis, bona pro bonis, sed nemo patitur pro culpa alterius, quia non portabit pater iniquitatem filij, Ezech. 18. nemo igitur debet frui bonis alienis.

RESPONDEO, neminem pro culpa alterius puniri, nisi particeps sit eiusdem culpæ, vel consensu, vel imitatione. De talibus enim dicitur Exod. 20. Deus punit peccata Patrum in filiis in tertiam & quartam generationem; quod intelligitur, quando filij imitantur parentes, vt exponit Hieronymus in cap. 18. Ezech. Augustinus in Psal. 108. Chrysostomus homil. 29. in Genes. & Gregorius lib. 15. moral. cap. 22. ita ergo non est absurdum, aliquem frui bonis alterius, si cum vtriusque consensu & voluntate fiat, vt hoc loco; nam animæ Purgatorij cupiunt iuuari, & nos volumus eas iuuare; præterea punire vnū pro alio, iniustitia est; at acceptare bona vnus pro altero, misericordia & liberalitas est.

CAPVT XVI.

Quot sint genera suffragiorum.

VANTVM ad SECUNDVM, tria sunt genera suffragiorum: Sacrificium Missæ, Oratio, & opera qualibet pœnalia & satisfactoria, vt eleemosyna, ieiunia, peregrinationes, & similia. Porro distinguimus orationem ab operibus satisfactoriis, cum tamen etiam ipsa sit satisfactoria, quia oratio duobus modis iuuat defunctorum animas; vno modo, vt opus quoddam pœnale & laboriosum, & hoc modo poterat comprehendi sub opere satisfactorio; alio modo iuuat, vt est impetratoria, quod est ipsi orationi proprium; quomodo etiam Beatorum orationes profunt nobis, & animabus Purgatorij, licet satisfactoriæ non sint.

Ad hæc iuuantur etiam defuncti indulgentiis, sed idè non faciunt illæ quartum genus suffragiorum, quia indulgentia nihil est aliud, quam applicatio satisfactionum, seu pœnaliū operum Christi & Sanctorum, defunctis. Nam idcirco dicuntur indulgentiæ concedi defunctis per modum

suffragij, nō per modum absolutionis; non enim potest Pontifex absoluere defunctos à pœnis, quomodo absoluit viuentes, quia illi non sunt ei subiecti, isti sunt; potest tamen tamquam summus dispensator thesauri Ecclesiæ communicare illis bona opera pœnalia, quæ in thesauro sunt. sed de hac re alibi dicendum est. vide interim Caietanum tomo I. opusculorum, tract. 16. quæst. 5. & 6.

*Caietanus de Pœnis
Sanctis.*

Quòd hæc ita sint, patet ex testimoniis Patrum. AMBROSIUS de sacrificio & oratione pro defunctis, sic loquitur lib. 2. epist. 8. ad Faustinum de obitu sororis: *Non tam deplorandam quam prosequendam orationibus reor, nec maestificandam lacrymis tuis, sed orationibus animam eius Domino commendandam.* De elemosyna autem agit in lib. 2. de excessu Sarraceni fratris, qui inscribitur, De fide resurrectionis; hortatur enim parentes, ut portionem hæreditatis, quæ ad filios mortuos pertinebat, spiritibus ipsorum per elemosynas pauperum transmittant.

AVGUSTINUS serm. 32. de verbis Apostoli: *Orationibus inquit, sancta Ecclesia, & sacrificio salutaris, & elemosynis non est dubium mortuos adiuuari.*

CHRYSOSTOMUS homil. 69. ad populum: *Non temere ab Apostolis hæc sancita fuerunt, ut in tremendis mysteriis mortuorum fieret commemoratio, sciunt enim multam illis contingere virilitatem.* Idem homil. 41. in 1. ad Corinth. *Inuenitur mortuus non lacrymis, sed precibus, supplicationibus, elemosynis.*

His adde Angeli testimonium apud Bedam lib. 5. histor. cap. 13. *Multos, inquit, preces viuentium, & elemosyna, & ieiunia, & maxime celebratio Missarum, ut ante diem iudicij liberentur, iuuant.*

VMM hîc solùm est dubium; An non etiam restitutio alienæ pro sit defunctis, ac proinde sit quartum genus suffragij. Nam sæpe dicuntur animæ apparere, ac petere, ut restitutio pro ipsis fiat earum rerum, quas ipsi aut obliti sunt, aut non potuerunt restituere. & S. Brigitta lib. 6. reuelationum, cap. 66. affirmat, animam tamdiu cruciari, donec restituatur quod iniuste ablatum est.

Respondet Dominicus à Soto in 4. dist. 45. quæst. 2. artic. eiusmodi restitutionem non iuuare, si fiat; nec obesse defun-

cto, si non fiat; nam Deus non punit, nisi pro culpa propria in hac vita contracta; vel ergo defunctus peccauit non restituendo, vel non peccauit; si non peccauit, quia fortè non potuit, aut bona fide possedit, non debet etiam puniri; si autem peccauit, punietur pro culpa negligentia illius in Purgatorio; sed posteaquam pœnas debitas dederit, saluabitur, siue res illa restituarur, siue non; ille enim iam est factus impotens simpliciter ad restituendum, neque debet pendere salus eius ab alterius voluntate, alioqui posset anima in Purgatorio manere in æternum, si nimirum hæres nunquã restitueret; quare si restitutio possit fieri, & non fiat negligentia hæredis, peccabit quidem hæres, nõ tamen id nocebit animæ; si verò fiat, nihil animæ illi proderit, quia restitutio non est satisfactio pro culpa; satisfactio enim est opus bonum pœnale, pœnale autem est dare suum, non restituere alienum.

Ad illas apparitiones respondeo, fortè animas non petere restitutionem, vt restitutionem, sed vt eleemosynam; licet enim non profit animæ, si restituat rem alienam is, qui tenetur restituere, tamen bene proderit, si restituat alius, qui non tenetur; illa enim eleemosyna quædam est, & proinde satisfactoria.

CAPVT XVII.

Quis possit animas iuuare.

QVANTVM ad TERTIVM, qui potest suffragiis suis iuuare animas, est is, qui est iustus; homo enim iniustus, nõ potest pro se satisfacere, & multò minus pro aliis.

SED obiicies; Nõne Missa mali Sacerdotis prodest defuncto? Nõne etiam si dominus iustus iubeat dari eleemosynas de suis rebus pro defunctis, & dentur postea à ministro iniusto, tamen eleemosynæ illæ proderunt? **R**ESPONDEO, prodesse, sed non esse in his casibus ministrum iniustum, qui suffragatur, sed dominum iustum.

DICES rursus; quid si Prælatus iustus iubeat, spirituales filios orare, vel ieiunare pro defunctis, & illi filij sint iniusti?

RESPONDET Paludanus in 4. sentent. distinct. 45. quæst. 1. prodesse illa omnia. Melius id negat Sotus ibidem quæst. 2.

KKK h k ; artic.